

VOL ORDERBOEK

Ten tijde van de aankondiging van de fusie, in 2019, dachten Raytheon en United Technologies zelf dat de segmenten die onderdelen leveren voor burgertoepassingen veel sneller zouden groeien dan de defensieonderdelen binnen het bedrijf. De veranderende geopolitieke situatie heeft aan die gedachte een einde gemaakt.

Volgens het Stockholm International Peace Research Institute, een gezaghebbende denktank, bedroegen de wereldwijde defensie-uitgaven in 2023 ruim 2.400 miljard dollar, een recordbedrag. De Verenigde Staten is goed voor 38 procent van die uitgaven, met 916 miljard dollar. De komende jaren zal dat verder oplopen, zo is de verwachting.

De resultaten van RTX laten dat zien. Uit de meest recente kwartaalcijfers van zowel Collins Aerospace (plus 6 procent) als Pratt & Whitney (14 procent erbij) blijkt dat het groeitempo binnen die segmenten op het gebied van defensie procentueel de helft hoger ligt dan die van de burgerluchtvaartactiviteiten. Bedrijfsbreed kwam er op defensiegebied in het meest recente kwartaal 25 miljard dollar aan nieuwe orders bij, tegen een bestellingstotaal van 11 miljard dollar bij de bedrijfsgerichte tak.

Daarmee stroomt het orderboek in razendsnel tempo vol. Het bedrijf had eind 2020, het eerste moment waarop het fusiebedrijf rapporteerde, 150 miljard dollar aan uitstaande orders. Dat was tegen het einde van het derde kwartaal van 2024 opgelopen naar 221 miljard dollar. Aangezien er vaak lange periodes zitten tussen een politiek besluit de uitgaven op te hogen en een daadwerkelijke order, is de verwachting dat de pijplijn de komende jaren alleen maar verder zal worden gevuld.

RESTRICTIES

Het is dan ook enigszins verbazingwekkend dat de omzet bij Raytheon – dat vrijwel volledig

focus op defensieproducten – ietwat achterblijft. Dat laat zien dat het beantwoorden van de sterk gestegen vraag niet zo gemakkelijk is. Wapenproducenten hebben te maken met extreem ingewikkelde toeleveringsketens, niet in de laatste plaats door de vele exportrestricties van zowel eindproducten als de grondstoffen voor de wapensystemen die zij bouwen.

Zo zorgt de geopolitieke onrust niet alleen maar voor betere resultaten; het kan ook betekenen dat lucratieve overeenkomsten worden afgeschoten door de Amerikaanse overheid. Deals met bedrijven of landen die ook samenwerken met China of Rusland zijn nu vaak onmogelijk geworden, zo bleek bijvoorbeeld toen RTX een miljardendeal moest afblazen met een Saoedische maker van luchtafweersystemen. Ook andere Europese en Amerikaanse defensiebedrijven

**LANGE TIJD
BETAALDEN
OVERHEDEN
PRODUCENTEN
VOOR HET
PARAAT
HOUDEN VAN
FABRIEKEN,
VOOR HET
GEVAL ER
TOCH EEN
OORLOG UIT
ZOU BREKEN**

staan onder druk om samenwerkingen te heroverwegen met landen als Saoedi-Arabië, dat met zijn grote ambities en goedgevulde schatkist als een belangrijke afnemer van defensiegoederen geldt.

PARAAT

Daar komt bij dat de vraag naar wapens logischerwijs grotendeels afhangt van het bestaan van militaire conflicten. In vreedestijd, als wapensystemen alleen maar worden gebruikt om mee te oefenen, is de productiecapaciteit van munitiefabrieken al snel veel te groot voor de vraag. Lange tijd betaalden overheden producenten dan ook voor het paraat houden van fabrieken, voor het geval er toch een oorlog uit zou breken; een kostenpost die, naast de uitgaven aan de opslag van de bestaande wapenvoorraad, flink kan oplopen.

Op het in stand houden van die